

ΤΕΧΝΗ & ΙΣΤΟΡΙΑ - ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ

Η εθνική σημαία της Ελλάδας περιέχει εννέα ισοπαχείς, οριζόντιες και εναλλασσόμενες λευκές και κυανές παράλληλες λωρίδες, καθώς και ως καντόνι (άνω προϊστιαίο μέρος) έναν λευκό σταυρό μέσα σε ένα κυανό τετράγωνο. Οι εννέα λωρίδες δεν έχουν κάποια επίσημη σημασία, η πιο διαδεδομένη λαϊκή θεωρία αναφέρει ότι αντιστοιχούν στις συλλαβές της ιστορικής φράσης «Ελευθερία ή Θάνατος», όπως παράλληλα και στα γράμματα της λέξης «Ελευθερία», αλλά δεν υπάρχουν βάσιμες πηγές για να στηρίξουν αυτόν τον ισχυρισμό. Ο Σταυρός συμβολίζει την επικρατούσα θρησκεία της Ελλάδος, την Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία. Το κυανό και λευκό συμβολίζουν τα χρώματα του Ελληνικού ουρανού και θάλασσας.

Σημαίες και λάβαρα με το σύμβολο του σταυρού χρησιμοποιήθηκαν για πρώτη φορά από τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία κατά την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου.

Το ναυτικό του Θέματος Ελλάδος της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, το οποίο ιδρύθηκε το 690 μ.Χ. και δρούσε στο Αιγαίο, στο Κρητικό και στο Λιβυκό Πέλαγος, χρησιμοποιούσε ποικίλες κυανές σημαίες με λευκούς σταυρούς, καθώς και σημαίες με πέντε λευκές και τέσσερις κυανές λωρίδες.

Η Δυναστεία των Δουκών (1059–1087 Μ.Χ.) είχε ως έμβλημα έναν λευκό σταυρό σε ένα κυανό πλαίσιο, πανομοιότυπο με μεταγενέστερες ελληνικές σημαίες.

Η σημαία με λευκό σταυρό σε μπλε φόντο υψώθηκε από το στόλο που με αρχηγό τον **Γιάννη Σταθά** και υπαρχηγό τον **Νικοτσάρα** πραγματοποιούσε επιδρομές σε παράλια του βόρειου Αιγαίου το 1807.[5] Αυτή ευλογήθηκε και υψώθηκε το 1807 στη **Μονή Ευαγγελιστρίας στη Σκιάθο**. Σε αυτή ο ηγούμενος **Νήφων** όρκισε τους οπλαρχηγούς **Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, Ανδρέα Μιαούλη, Παπαθύμιο Βλαχάβα, Γιάννη Σταθά, Νικοτσάρα**, τον Σκιαθίτη διδάσκαλο του Γένους **Επιφάνιο-Στέφανο Δημητριάδη**, τους **Λαζαίους**, τον **Αναστάσιο Καρατάσο**, τον **Λιόλιο Ξηρολειβαδίτη**, τον **Νικόλαο Τσάμη** και πολλούς άλλους. Οι καπεταναίοι είχαν συγκεντρωθεί στο Μοναστήρι για να σχεδιάσουν τις επόμενες κινήσεις τους για την Επανάσταση. Παραλλαγή της ήταν η σημαία του **Παπαφλέσσα**, φτιαγμένη από το μπλε εσωτερικό του ράσου του και την φουστανέλα ενός συμπολεμιστή του.

Οι εννέα ρίγες αντιπροσωπεύουν τις συλλαβές της φράσης "Ελευθερία ή Θάνατος".

Σημαίες της Ελληνικής Επανάστασης και Α΄ Εθνοσυνέλευση

Σημαία που χρησιμοποιήθηκε από τους επαναστάτες των Ορλοφικών το 1770 έως τα πρώτα στάδια του Πολέμου της Ανεξαρτησίας το 1821. Η σημαία των επαναστατών της Κεντρικής Μακεδονίας το 1822. Το πρώτο έτος της Ελληνικής Επανάστασης δεν υπήρχε ενιαία διοίκηση και το κάθε στρατιωτικό σώμα έφερε τη δική του σημαία. Οι επαναστατικές σημαίες είτε ήταν τρίχρωμες (άσπρο-μαύρο-κόκκινο) με τα σύμβολα της Φιλικής Εταιρείας (όπως π.χ. τον φοίνικα που αναγεννιέται από τις στάχτες του ή την άγκυρα κ.ά.), τα οποία είχαν όλες οι σημαίες των νησιών, είτε ακολουθούσαν τα μπαϊράκια και τα φλάμπουρα των αρματολών φέροντας σταυρό μαζί με αγίους ή τον αετό, ενώ πολλά χωριά εξεγέρθηκαν υπό το λάβαρο της εκκλησίας της ενορίας τους.

Το 1822 πραγματοποιήθηκε η Α΄ Εθνική Συνέλευση στην Επίδαυρο, η οποία ψήφισε το Προσωρινόν Πολίτευμα της Ελλάδος, το πρώτο ελληνικό σύνταγμα.

Στις παραγράφους ρδ' και ρε' του Προσωρινού Πολιτεύματος συναντάται η πρώτη απόφαση για τη μορφή της ελληνικής σημαίας, με την οποία καθιερώθηκαν το κυανό και το λευκό ως χρώματα της σημαίας και ανατέθηκε στο Εκτελεστικό Σώμα να προσδιορίσει τη μορφή της.

Σύμφωνα με μια θεωρία θέλησαν να αποφύγουν το κόκκινο και το πράσινο, χρώματα δηλαδή που συνδέονταν με τον ισλαμισμό και την Οθωμανική Αυτοκρατορία, ενώ παράλληλα σύμφωνα με άλλη θεωρία, η επιλογή των χρωμάτων έγινε για να συμβολίζει το γαλάζιο της θάλασσας του Αιγαίου και το λευκό των κυμάτων. Πάντως η πιο διαδεδομένη θεωρία για το πλήθος των λωρίδων, είναι ότι συμβολίζουν τις συλλαβές της φράσης «ελευθερία ή θάνατος», οι πέντε κυανές τις συλλαβές «Ε-λευ-θε-ρί-α» και οι τέσσερις λευκές «ή θά-να-τος». Οι θεωρίες για την επιλογή των χρωμάτων και το συμβολισμό των λωρίδων κρίνονται συχνά βέβαια ως λαϊκοί θρύλοι και ρομαντισμοί.

Ωστόσο, γεγονός είναι πως πολλές από τις σημαίες της επανάστασης έφεραν μία από τις φράσεις

«Ελευθερία ή Θάνατος»,
«Ή ΤΑΝ Ή ΕΠΙ ΤΑΣ», ή «ΝΙΚΗ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ».

Έπαρση Ελληνικής Σημαίας στον Παρθενώνα.

Σημαία του ανεξάρτητου κράτους

Η ελληνική σημαία σε διάφορες υπηρεσίες, Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, 1934 Σχεδιάγραμμα αναλογιών της σημαίας. Επί Όθωνα Α΄ προστέθηκαν στη σημαία του στρατού ξηράς και του πολεμικού ναυτικού τα βασιλικά παράσημα. Η εμπορική σημαία ορίστηκε να είναι σαν την σημαία του πολεμικού ναυτικού, χωρίς τα παράσημα.

Το 1862 με την κατάλυση της βασιλείας του Όθωνα, αφαιρέθηκαν απ' τις σημαίες τα βασιλικά παράσημα. Επί Γεωργίου Α΄ προστέθηκε στις σημαίες στρατού και πολεμικού ναυτικού το βασιλικό στέμμα. Το 1864, ορίστηκε η σημαία του πεζικού να φέρει στο κέντρο της εικόνα του Αγίου Γεωργίου, προστάτη του πεζικού.

Στις 31 Μαΐου 1914 εκδόθηκε βασιλικό διάταγμα που όριζε με ακρίβεια τη μορφή των σημαιών, χωρίς να μεταβάλλει τα βασικά χαρακτηριστικά που ήδη είχαν. Ορίστηκε επίσης σημαία που θα χρησιμοποιείται από υπουργεία, πρεσβείες, δημόσιες ή δημοτικές υπηρεσίες και φρούρια. Ακόμη όρισε ότι η σημαία του εμπορικού ναυτικού είναι και η εθνική σημαία, αυτή δηλαδή που επιτρεπόταν να υψώνουν και οι ιδιώτες. Στις 25 Μαρτίου 1924 τα Υπουργεία Στρατιωτικών και Ναυτικών αφαίρεσαν τα στέμματα από τις σημαίες, εκτελώντας το ψήφισμα της Δ' Συντακτικής Εθνοσυνέλευσης στην Αθήνα «Περί ανακηρύξεως τής Δημοκρατίας».

Στις 20 Φεβρουαρίου 1930 νέο διάταγμα για τη μορφή της Σημαίας, όριζε ότι η κλίμακα της εθνικής σημαίας είναι 2:3. Η επίσημη σημαία είναι «κυανούν ορθογώνιο, με αναλογίες διαστάσεων επίσης 2:3, το οποίο διαιρείται σε τέσσερα ίσα ορθογώνια δι' ορθίου λευκού σταυρού, του οποίου αι κεραίαι έχουσι πλάτος ίσον προς το $1/5$ του πλάτους της σημαίας». Η επίσημη σημαία ορίστηκε να χρησιμοποιείται από υπουργεία πρεσβείες, δημόσιες ή δημοτικές υπηρεσίες και φρούρια και η εθνική σημαία από πολεμικά και εμπορικά πλοία, ναυτικά και λιμενικά καταστήματα και ιδρύματα, από τα προξενεία και από τους ιδιώτες. Το διάταγμα όριζε ακόμη η σημαία του πεζικού να χρησιμοποιείται από τα συντάγματα πεζικού και ευζώνων, και στον ιστό της να φέρει υπερκείμενη σταυροφόρο χρυσή σφαίρα με εμπρός τον αριθμό του συντάγματος και πίσω το γράμμα Π.

Στις **10 Οκτωβρίου του 1935** επαναφέρθηκαν τα στέμματα στις σημαίες με το ψήφισμα της Ε΄ Εθνικής Συνέλευσης στην Αθήνα «Περί καταργήσεως τής αβασιλεύτου Δημοκρατίας».

Το 1967, η Χούντα των Συνταγματαρχών αφαίρεσε το στέμμα από τις σημαίες, και το 1969 με νέο ψήφισμα καταργήθηκε η σημαία του πεζικού και καθιερώθηκε ως επίσημη σημαία εκείνη του Ναυτικού. Στις 18 Αυγούστου του 1970, η αναλογία της σημαίας μετατράπηκε από 2:3 σε 7:12. Μετά τη Μεταπολίτευση, ο Νόμος 48/1975[8] και το Προεδρικό Διάταγμα 515/1975 ρύθμιζαν με λεπτομέρειες τη μορφή και τις διαστάσεις της σημαίας.

Η ελληνική σημαία ήταν απαγορευμένο σύμβολο ειδικότερα κατά την περίοδο της **τριπλής Κατοχής της Ελλάδας**, γερμανικής, ιταλικής και βουλγαρικής, την περίοδο 1941-1944. Αποτέλεσε **σύμβολο Εθνικής Αντίστασης** και αγώνα κατά των κατοχικών δυνάμεων. Τον Σεπτέμβριο του 1944 στην Προσοτσάνη, και ενώ η ευρύτερη Ανατολική Μακεδονία βρισκόταν υπό την κατοχή των Βουλγάρων, ο δημοδιδάσκαλος Κωνσταντίνος Καζάνας μαζί με τον Αστέριο Αστεριάδη υπέστειλαν τη βουλγαρική σημαία και ύψωσαν την ελληνική, στην κεντρική πλατεία της πόλης, παρά την τρομοκρατία και τις απειλές των κατακτητών. Το γεγονός είναι μοναδικό για ολόκληρη την κατακτημένη Ευρώπη καθώς επρόκειτο για την υποστολή της σημαίας του κατακτητή υπό το φως της ημέρας και την έπαρση της εθνικής σημαίας.

Ο Νόμος 851/21-12-1978 (ΦΕΚ 233 τ. Α΄) «Περί εθνικής Σημαίας, των Πολεμικών Σημαιών καί του Διακριτικού Σήματος τού Προέδρου τής Δημοκρατίας» καθόριζε την επίσημη εθνική σημαία που χρησιμοποιείται μέχρι σήμερα, καθώς και τις τεχνικές και τυπικές προδιαγραφές της. Η κλίμακα της σημαίας άλλαξε πάλι σε 2:3, όπως φαίνεται από τις διαστάσεις που προβλέπονται (π.χ. 432:648 ή 90:135). Στα πλαίσια του άρθρου 9, καταργήθηκαν οι διατάξεις των προηγούμενων ετών (1967, 1969, 1971, 1973, 1975). Η επίσημη σημαία, ίδια με τη σημαία του στρατού ξηράς, καταργήθηκε με αυτόν το νόμο και αντικαταστάθηκε πλήρως από την εθνική σημαία, η ανάρτηση της οποίας γίνεται πάνω σε λευκό κοντό, στην κορυφή του οποίου υπάρχει (σε συγκεκριμένες περιπτώσεις) λευκός σταυρός.

Η ελληνική σημαία εορτάζει και τιμάται στις **27 Οκτωβρίου**, παραμονή της επετείου του "**Όχι**". Όπως βέβαια και στην **25^η Μαρτίου**, αφού εορτάζεται το έπος του 1821 και ο αγώνας για την Ελληνική Ανεξαρτησία. Δίπλα στην κρατική σημαία της Κυπριακής Δημοκρατίας συχνά συναντάται και η εθνική ελληνική σημαία. Σε μερικούς θεσμούς όπως η εκπαίδευση και ο στρατός η παρουσία της ελληνικής σημαίας είναι επίσημη και θεσμοθετημένη.

Στις αρχές της Επανάστασης του 1821 εμφανίστηκαν πολλές σημαίες με διάφορες παραστάσεις, σύμφωνα με τη φαντασία καθενός οπλαρχηγού, με βάση το μίσος που είχε κατά των Τούρκων, τις ιστορικές γνώσεις, τις οικογενειακές παραδόσεις και τη θρησκευτική του ευλάβεια....

1821

Η σημαία των Υδραίων

Η σημαία του Ανδρέα Μιαούλη

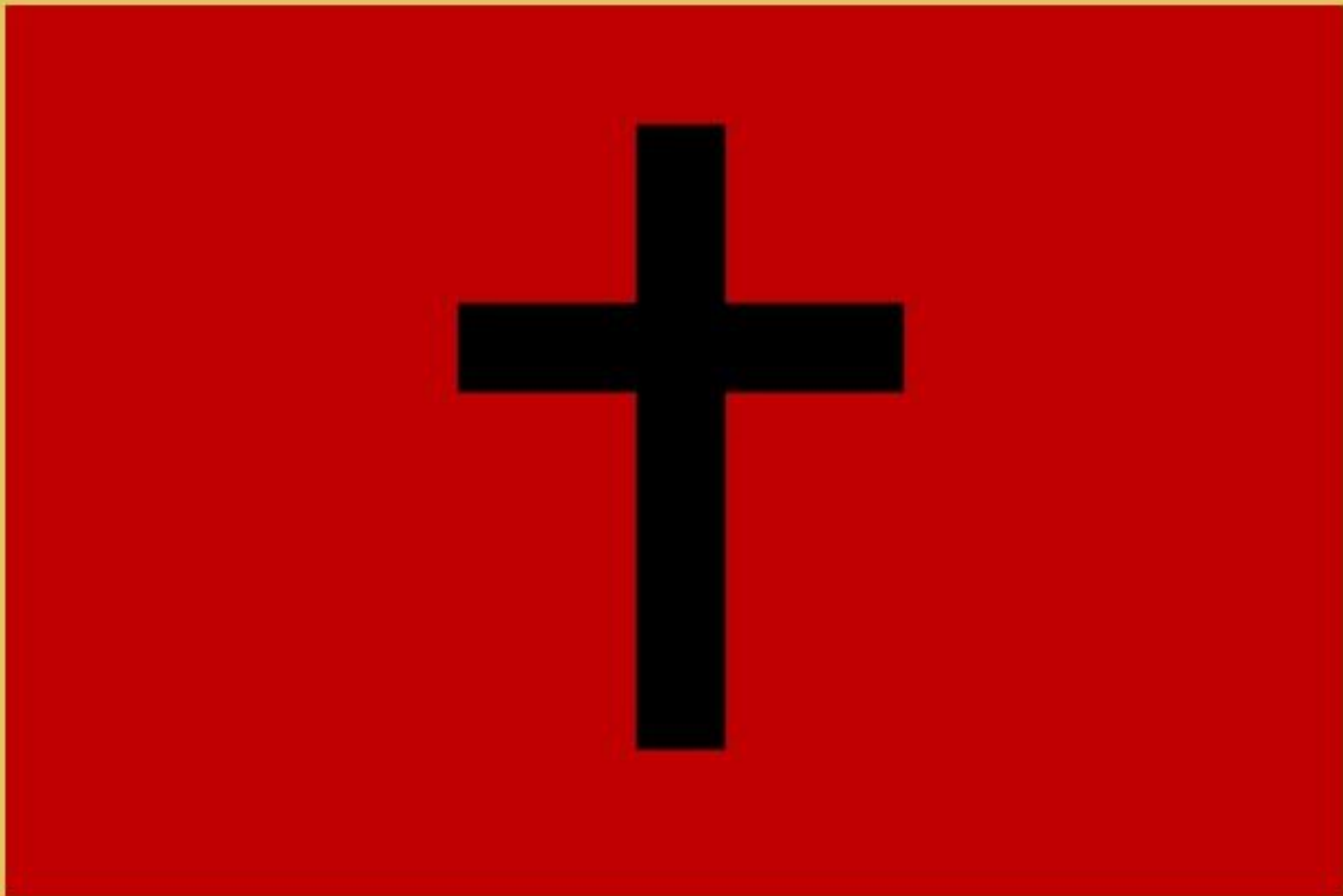
Η επαναστατική σημαία των Σπετσών

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Η ΘΑΝΑΤΟΣ

Η σημαία που χρησιμοποίησε ο
Αθανάσιος Διάκος 1821.

Ομοίωμα σημαίας που έφερε ο Ανδρέας Λόντος
κατά την είσοδό του στην Πάτρα το 1821

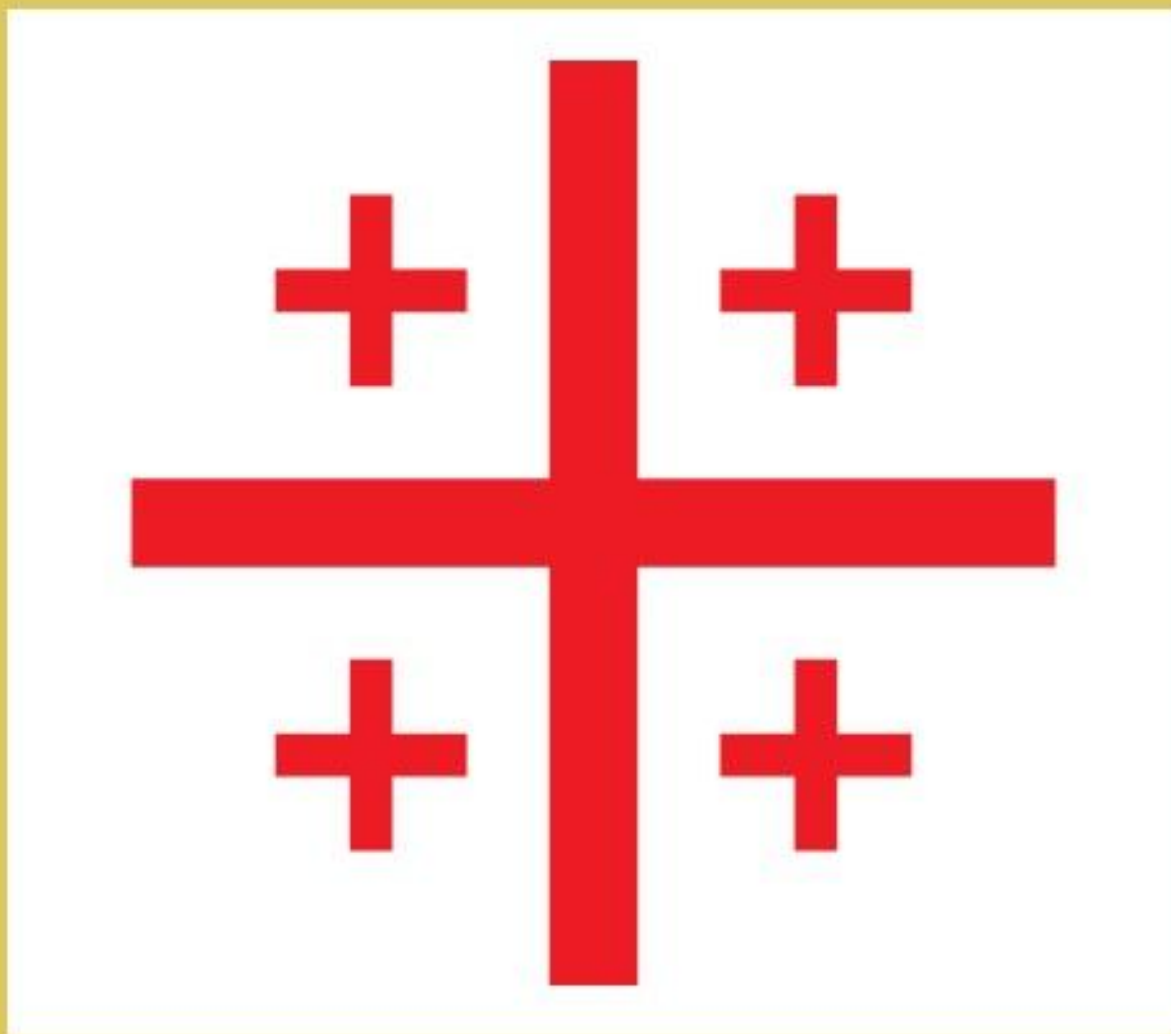

Ομοίωμα της σημαίας του Αρείου Πάγου της
Ανατολικής Χέρσου Ελλάδος

*(αποτελεί ένα από τα πιο παράξενα σχέδια
ελληνικής επαναστατικής σημαίας)*

Ομοίωμα της σημαίας του Ιερού Λόχου του Α. Υψηλάντη

Σημαία που ύψωσε ο Άνθιμος Γαζής και
ο Μπασδέκης στη Θεταλομαγνησία
(θυμίζει την σημερινή σημαία της Γεωργίας)

Σημαία της επανάστασης από τη Νάουσα

ΝΙΚΗ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ

ΤΑΝ Ή ΕΠΙ ΤΑΣ

Σημαία των επαναστατών στην Μάνη. Πηγή εικόνας: [WikimediamtxCommons](#)

Σημαία των επαναστατών στην Μάνη

Ο Αλ.Υψηλάντης υψώνει τη σημαία της Επανάστασης στο Ιάσιο της Μολδοβλαχίας.

Προσέξτε τη σημαία που κραδαίνει: έχει τον φλεγόμενο φοίνικα, που αναγεννάται από τις στάχτες του.

Αμέσως μετά την κατάληψη της Τριπολιτσάς (Σεπτέμβριος 1821), ο Παπαφλέσσας έκοψε ένα κομμάτι από την εσωτερική πλευρά του ράσου του και ταυτόχρονα ζήτησε από τον οπλαρχηγό Παναγιώτη Κεφάλια να σχίσει δύο λωρίδες από τη λευκή του φουστάνελα. Και με αυτά τα κομμάτια φτιάχτηκε μια αυτοσχέδια σημαία που κατόπιν υψώθηκε πάνω από κάποιο βάθρο, ξεσηκώνοντας ιαχές θριάμβου από τους απελευθερωμένους.

Ο Κωνσταντίνος Κανάρης πυρπολεί την τουρκική ναυαρχίδα του Καρά Αλή στη Χίο. Στο κατάστρωμά της βρίσκονται όλοι οι αξιωματικοί του τουρκικού στόλου.

Ο αγωνιστής Νικολάκης
Μητρόπουλος στήνει τη
σημαία με το σταυρό στο
φρούριο των Σαλώνων.
Επιζωγραφισμένη
λιθογραφία του Louis
Dupré.

*(Παρατηρήστε το σχέδιο της
σημαίας που κρατά...)*

Όταν ξέσπασε η Επανάσταση του 1821, δεν υπήρχε ενιαία διοίκηση ούτε μία μόνο σημαία που να αντιπροσωπεύει όλους τους Έλληνες.

Το κάθε σώμα έφερε τη δική του σημαία. Άλλες έφεραν τα σύμβολα της Φιλικής Εταιρείας ή τη θεά Αθηνά, άλλες τον Φοίνικα του Υψηλάντη κι άλλες αυτοσχέδιες ακολουθούσαν την παλιά αρματολίτικη παράδοση, με τα μπαϊράκια, το σταυρό και τους αγίους ή με τον αετό και το σταυρό, σε όλους τους δυνατούς συνδυασμούς.

Η κατασκευή των σημαιών και τα τελετουργικά

Όταν ένα σώμα δεν είχε προκατασκευασμένη σημαία, έφτιαχνε μία από απλό πανί. Ακόμα και τα τσεμπέρια, δηλαδή τα καλύμματα κεφαλής των γυναικών, χρησίμευσαν πολλές φορές για σημαίες.

Τα σύμβολα και τα γράμματα αποτυπώνονταν από ειδικούς ιστοτοποιούς, τους λεγόμενους πασματζήδες, ή ζωγραφίζονταν πρόχειρα από κάποιον που είχε την ικανότητα.

Τα κοντάρια, στα οποία οι σημαίες τοποθετούνταν, είχαν τη μορφή λόγχης. Κι αυτό, διότι η σημαία χρησίμευε και ως όπλο στη μάχη σώμα με σώμα.

Κάθε οπλαρχηγός έκανε αγιασμό για την καινούργια του σημαία και συνήθως έστηνε έναν ξύλινο σταυρό μεγάλων διαστάσεων, που προσκυνούσαν και ασπάζονταν οι οπλοφόροι, ορκιζόμενοι υπέρ πίστεως και πατρίδος στη σημαία.

Τα λάβαρα των εκκλησιών και οι εικόνες των αγίων, που τις κρατούσαν ιερείς ή χωρικοί, βοηθούσαν στη στρατολογία. Οι Έλληνες ονόμαζαν τις πολεμικές τους σημαίες μπαϊράκια, αλλά οι Τούρκοι τις αποκαλούσαν καταφρονητικά παλιόπανα ή πατσαβούρες.

Οι μπαϊρακτάρηδες ή φλαμπουριάρηδες, όπως ονομάζονταν οι σημαιοφόροι, επιλέγονταν με κριτήρια τη γενναιότητά τους και τη δύναμή τους, καθώς η θέση τους ήταν τιμητική μεν, αλλά και δύσκολη.

“Τας σημαίας των αρματολών εμπλούτιζεν υπερήφανος ο δικέφαλος αετός κι ο αετός με τον σταυρόν – ο σταυραετός – σύνδεσμος άρρηκτος με το Βυζάντιον”, αναφέρει ο Ιωάννης Φιλήμων στο “Δοκίμιον Ιστορικόν περί της Ελληνικής Επαναστάσεως”.

Ωστόσο, κοινό στοιχείο όλων των σημαιών ήταν ο σταυρός, που υπενθύμιζε όχι μόνο τη χριστιανική πίστη των Ελλήνων αλλά και τη διαφοροποίηση από την οθωμανική ημισέληνο. Η φράση “Ελευθερία ή Θάνατος” κυριαρχούσε, όπως επίσης και το “Ιησούς Χριστός Νικά”, το “Εν τούτω νικά” και το “Ηταν ή επί τας” της αρχαίας Σπάρτης.

Εξίσου διαδεδομένο ήταν και το “Μάχου υπέρ Πίστεως και Πατρίδος”, που ήταν ο τίτλος της επαναστατικής προκήρυξης που κυκλοφόρησε ο Αλέξανδρος Υψηλάντης στο Ιάσιο της Μολδοβλαχίας, το Φεβρουάριο του 1821.

**η Επαναστατική σημαία της ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
- 14 Σεπτεμβρίου 1814 -**

**Το λάβαρο της επανάστασης
των Μακεδόνων υπό τον
Εμμανουήλ Παππά**

**Βρυζάκης, Θεόδωρος -
Ο Παλαιών Πατρών
Γερμανός ευλογεί τη
σημαία της
Επανάστασης, 1865**

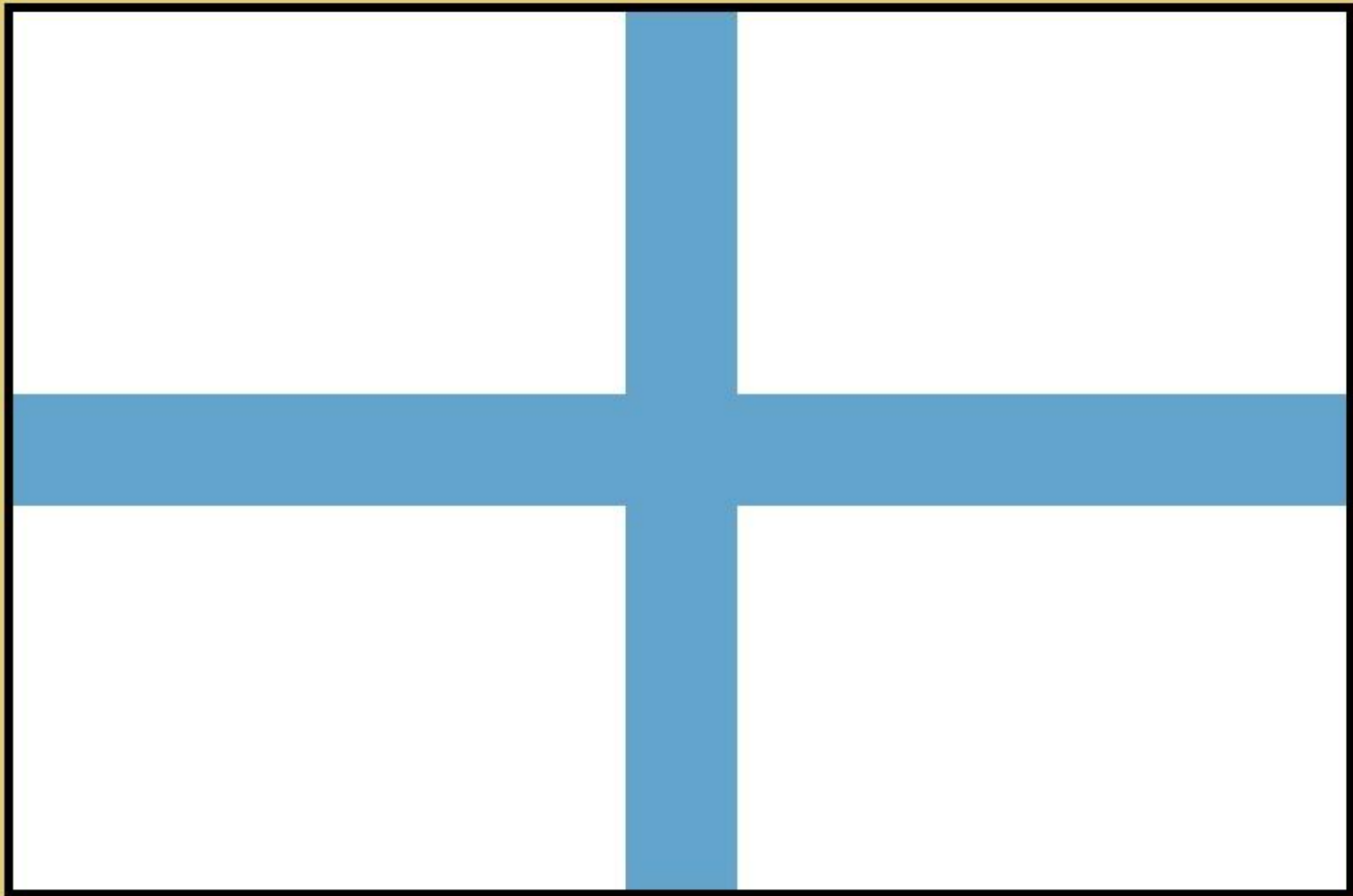
**ΒΡΥΖΑΚΗΣ Θ.
Η έξοδος του
Μεσολογγίου**

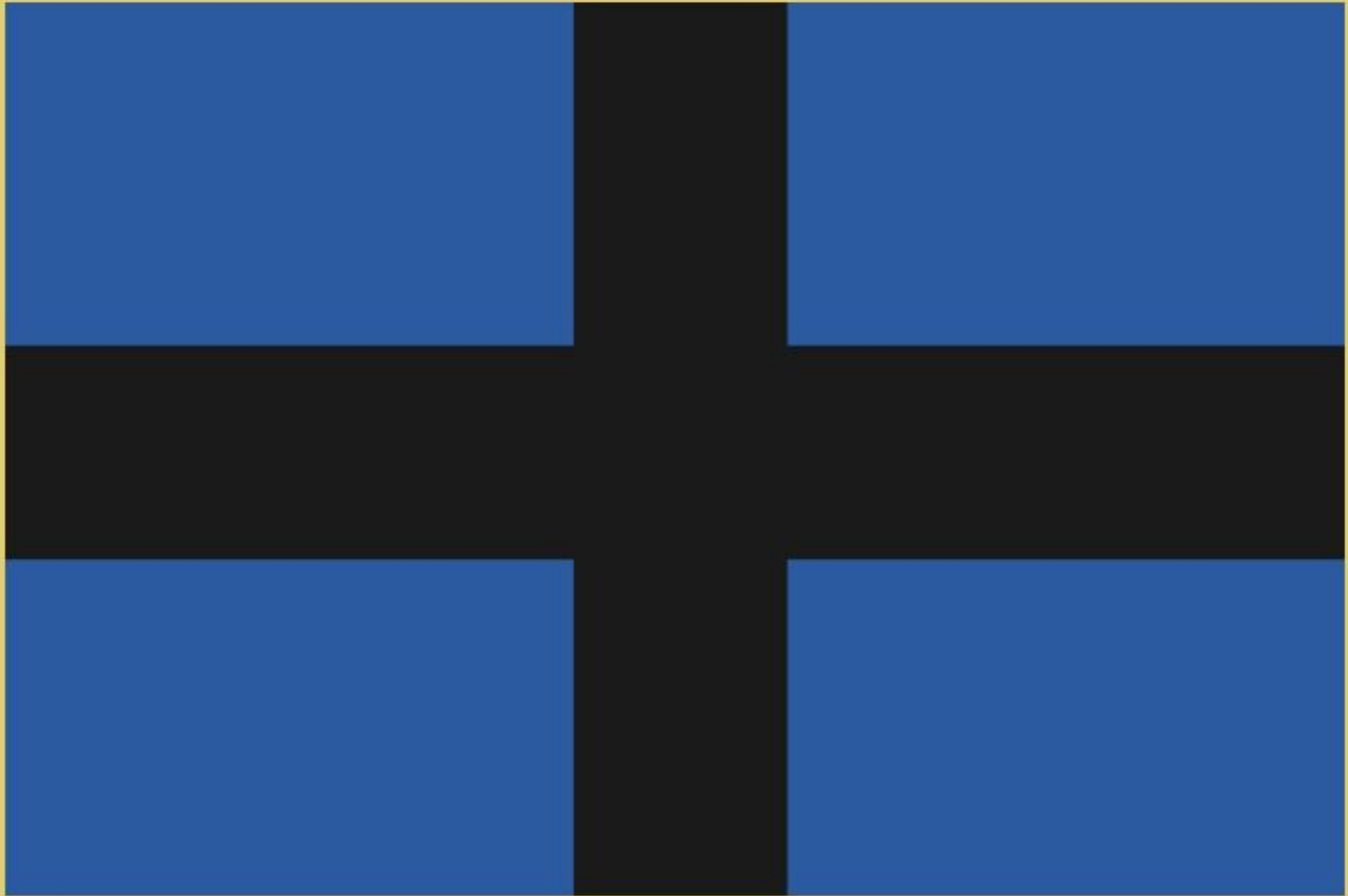
Η Ελληνική Σημαία αποτελεί το πιο σημαντικό εθνικό μας σύμβολο. Η πρώτη γνωστή μορφή της, με γαλανό σταυρό σε λευκό φόντο, σχεδιάστηκε και υψώθηκε στη Μονή Ευαγγελίστριας στη Σκιάθο το 1807. Ήταν μία από τις πρώτες σημαίες που χρησιμοποιήθηκαν κατά την προετοιμασία της Ελληνικής Επανάστασης.

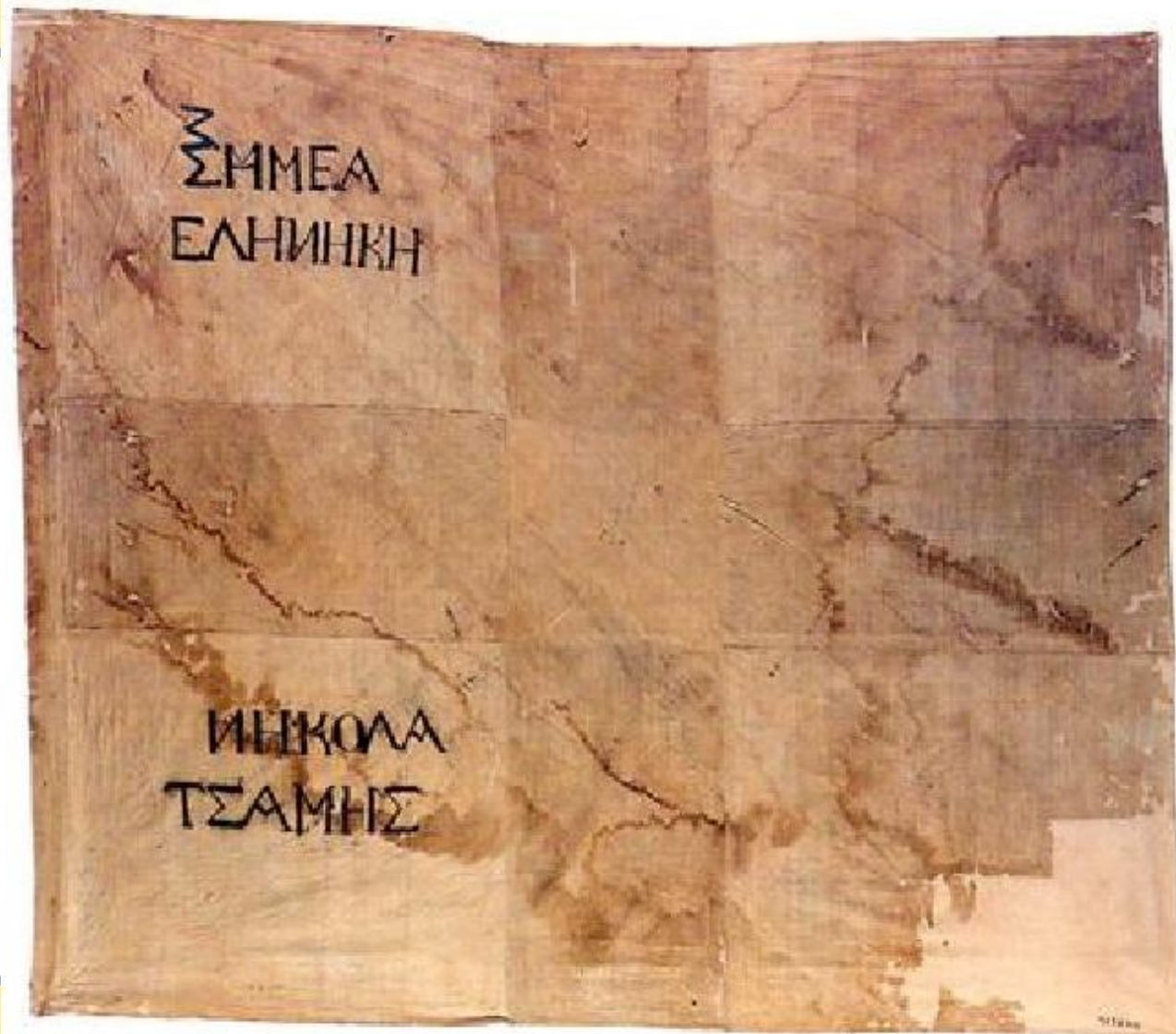
Η πρώτη Ελληνική Σημαία στη Μονή Ευαγγελίστριας στη Σκιάθο το 1807.

Σημαία που χρησιμοποιήθηκε από τους επαναστάτες των Ορλοφικών το 1770 έως τα πρώτα στάδια του Πολέμου της Ανεξαρτησίας το 1821.

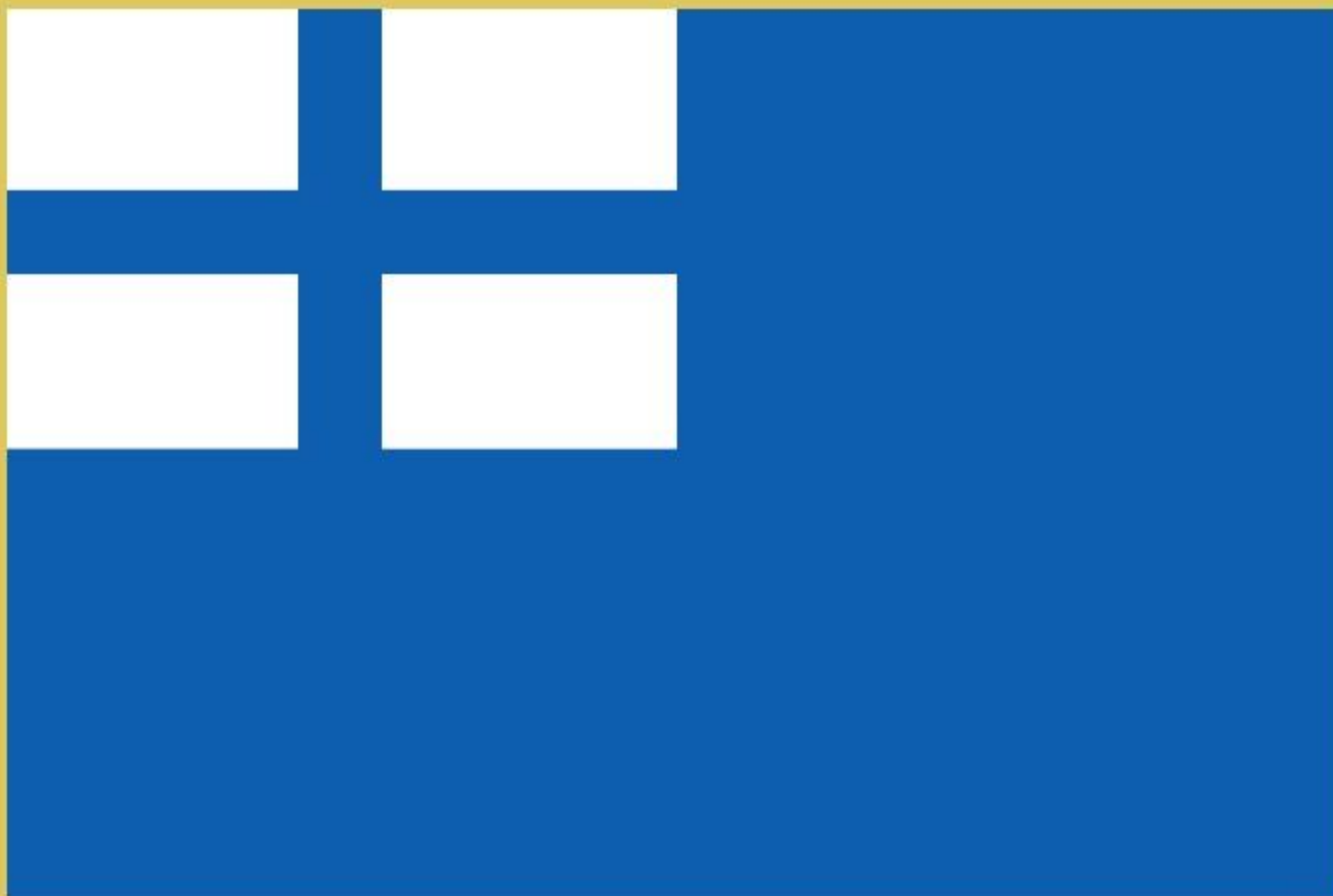
Η σημαία των Θρακών Επαναστατών του 1821.

**Η σημαία των επαναστατών της
Κεντρικής Μακεδονίας το 1822.**

Α' Ελληνική Δημοκρατία (1822–1833), Βασίλειο της Ελλάδας (1833–1863), Β' Ελληνική Δημοκρατία (1924–1935), Ελληνική Πολιτεία (1941–1944), Γ' Ελληνική Δημοκρατία (1975–1978)

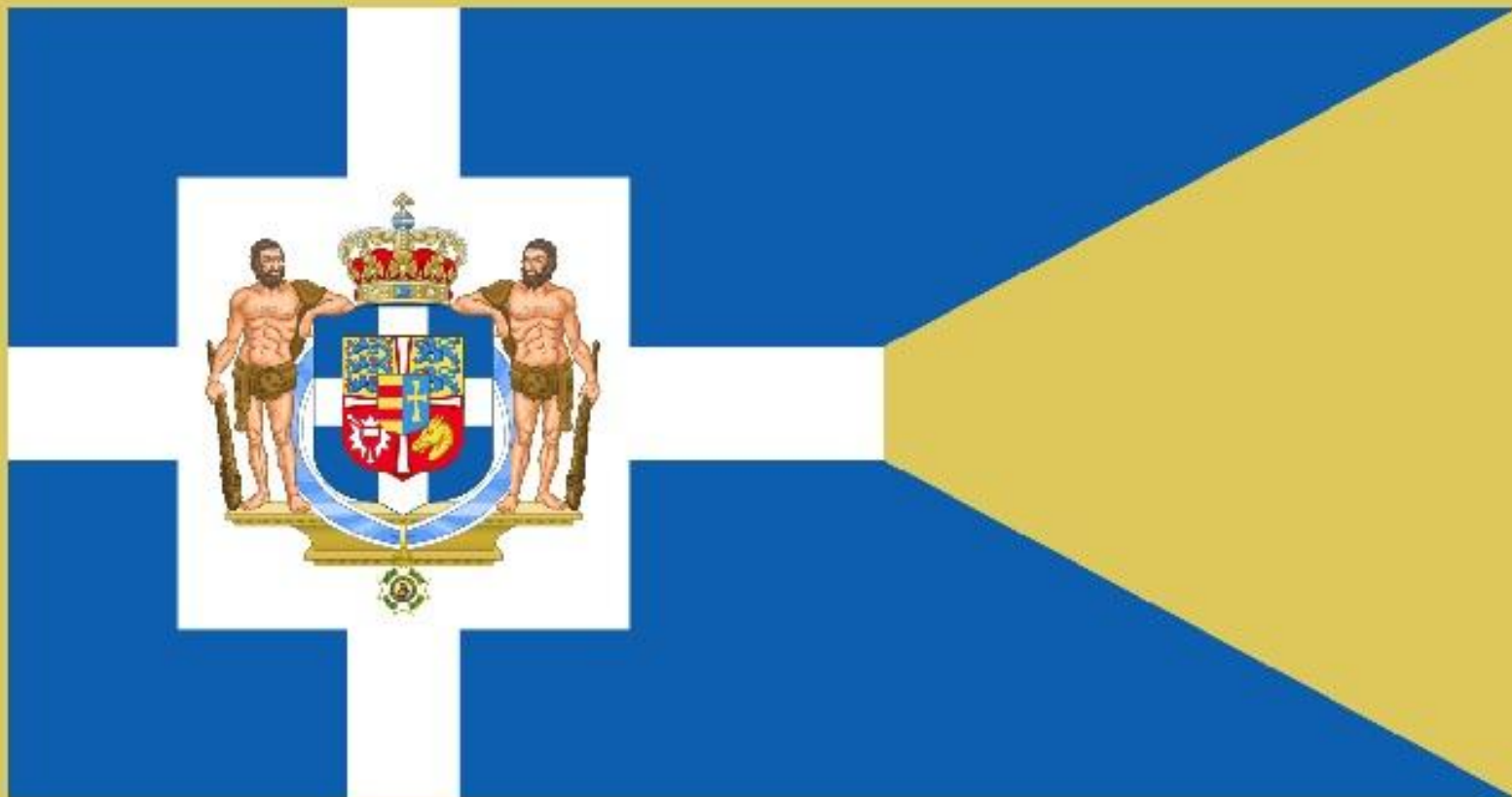
1822- 1828

Πρώτη σημαία του Ελληνικού Εμπορικού Ναυτικού
που υιοθετήθηκε τον Ιανουάριο του 1822.

1833- 1858

Σημαία Ελλάδος για χρήση εν πλω κατά το μεγαλύτερο μέρος της Βασιλείας του Όθωνος, υιοθετημένη το 1833

1863 - 1913

Βασιλικό διακριτικό στα πρώτα χρόνια της Βασιλείας
του Γεωργίου Α' (*2ος Βασιλέας των Ελλήνων*)

1914- 1924 / 1935- 1936

Διακριτικό της Βασιλίσσης των Ελλήνων (σε αυτήν την περίπτωση της Σοφίας) υιοθετημένο το 1914 - Η σημαία αχρηστεύθηκε μετά το 1924 με την κατάργηση της μοναρχίας. Με την επαναφορά της, τα βασιλικά διατάγματα του 1914 περί των σημαιών και των διακριτικών της Βασιλικής Οικογενείας επαναφέρθηκαν με διάταγμα στις 7 Νοεμβρίου 1935.

**Βασίλειο της Ελλάδας (1863–1924, 1935–1936, 1944–1967),
Στρατιωτική Δικτατορία (1936–1941),
Στρατιωτική Δικτατορία (1967–1969)**

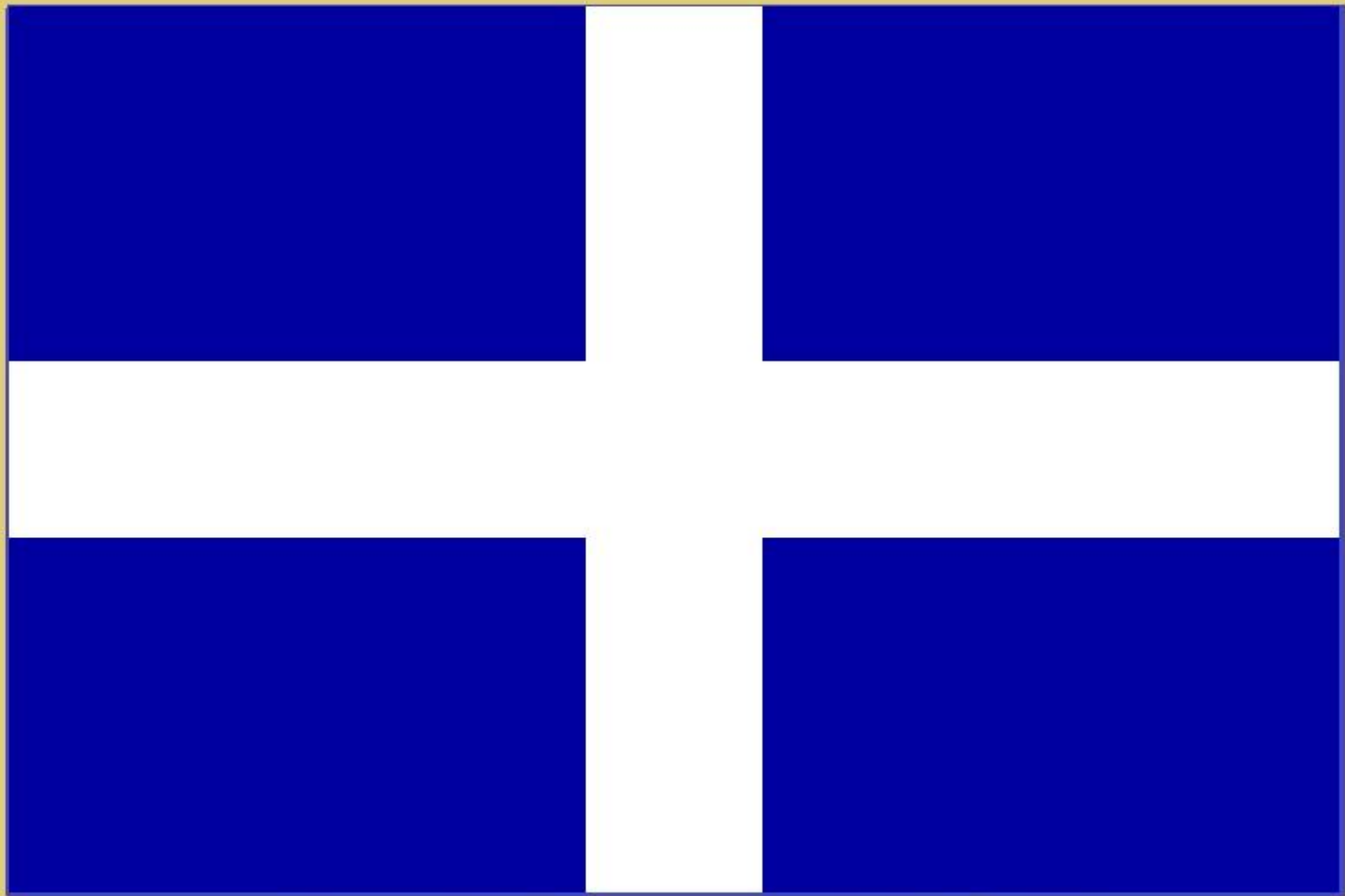
**Στρατιωτική Δικτατορία (1970–1974),
Γ' Ελληνική Δημοκρατία (1974–1975)**

**Στρατιωτική Δικτατορία (1969–1970),
Γ' Ελληνική Δημοκρατία (1978–ΣΗΜΕΡΑ)**

ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΜΕ
ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Σημαία του Γαλλικού Εμπορικού
Ναυτικού (1365-1792)

ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ
ΜΕ ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ναυτική Σημαία της Γαλλίας

(17ος αιώνας: 1 Ιαν 1601 – 31 Δεκ 1700)

ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ
ΜΕ ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

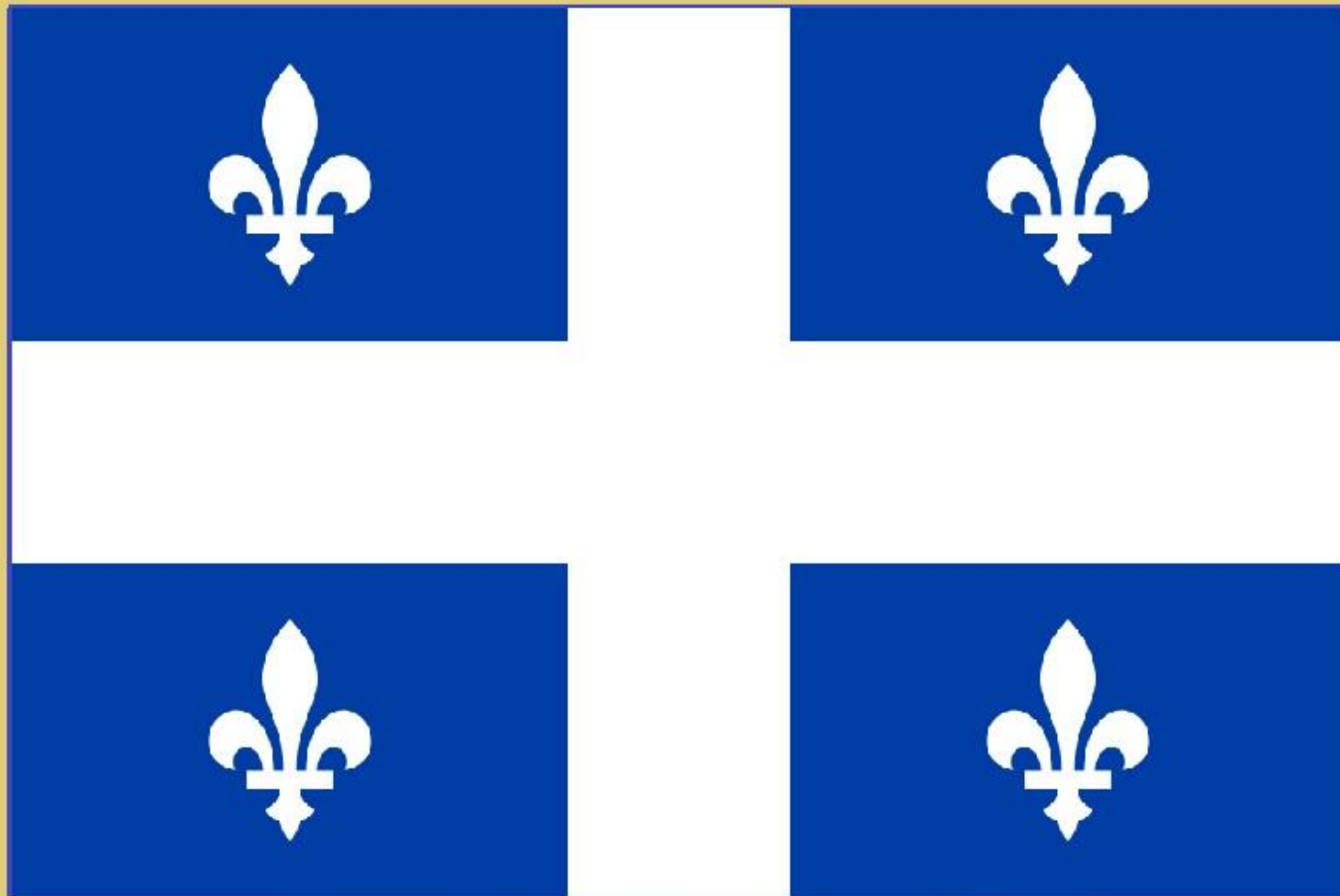
Σημαία του Ζβόλε

ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ

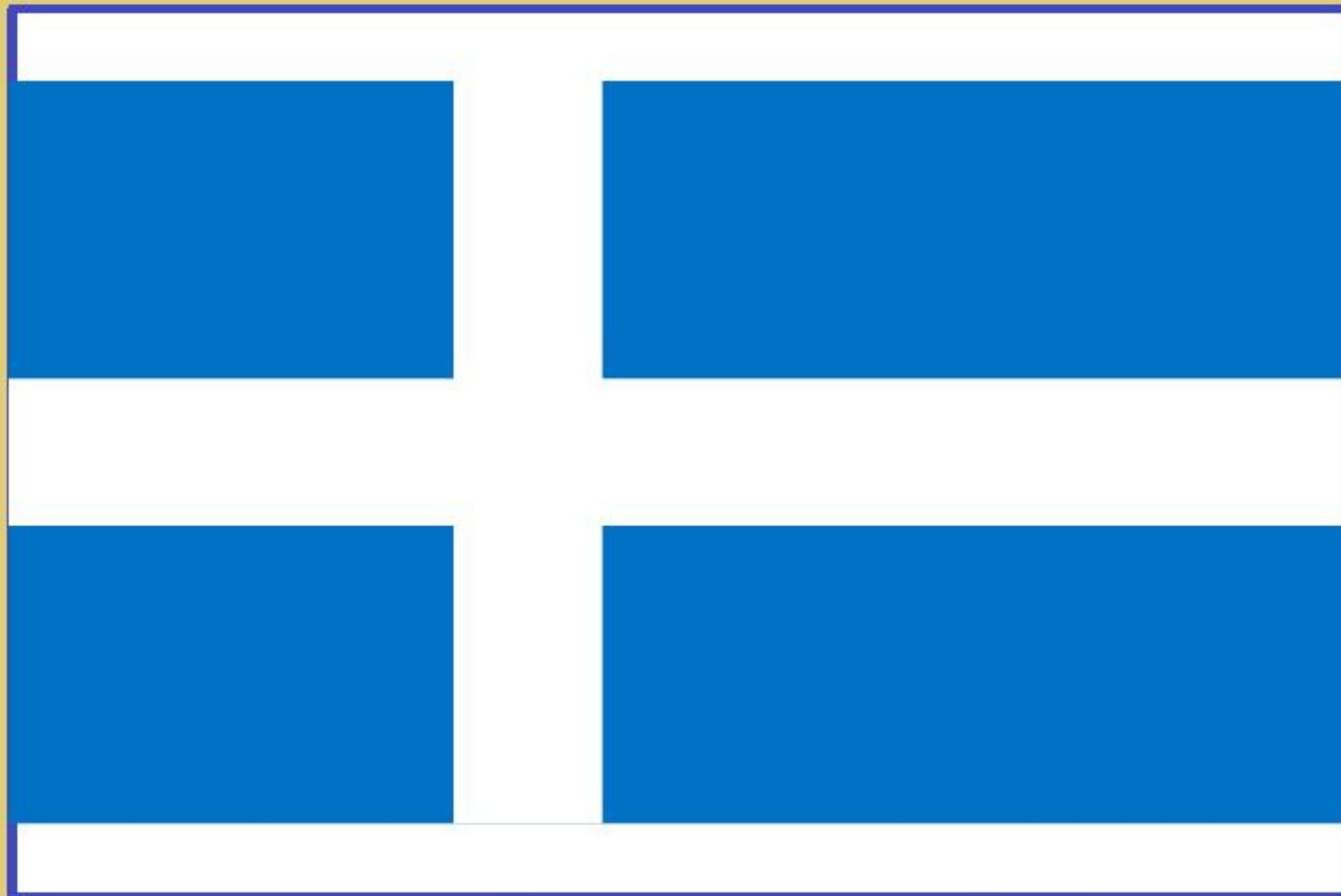
ΜΕ ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

**Πρώιμη διχαλωτή παραλλαγή της κρατικής και πολεμικής
Σημαίας της Σουηδίας. Συνήθης παραλλαγή της Σημαίας
της Σουηδικής Εταιρείας Ανατολικών Ινδιών.**

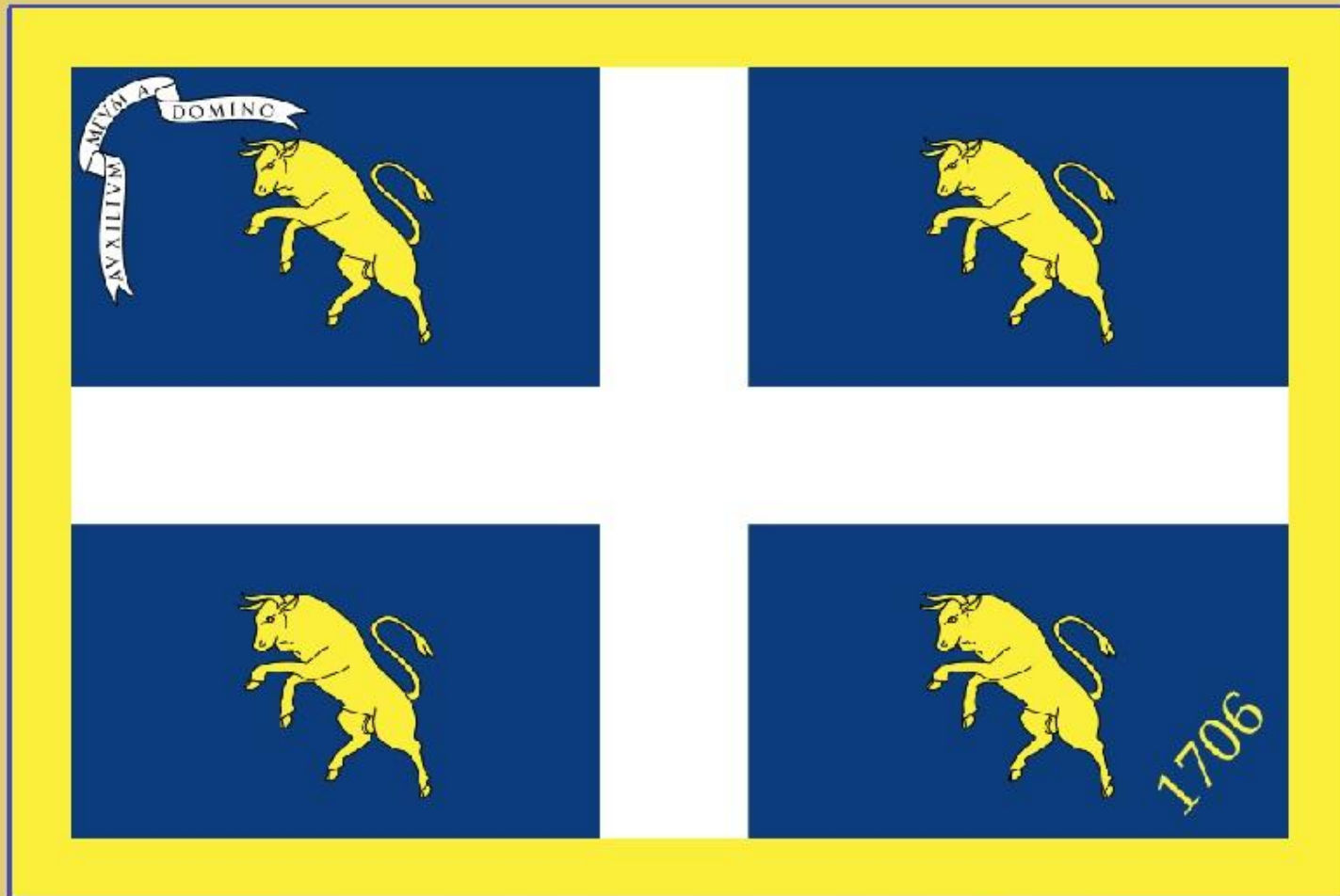
ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ
ΜΕ ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σημαία του Κεμπέκ -Γαλλικός Καναδάς

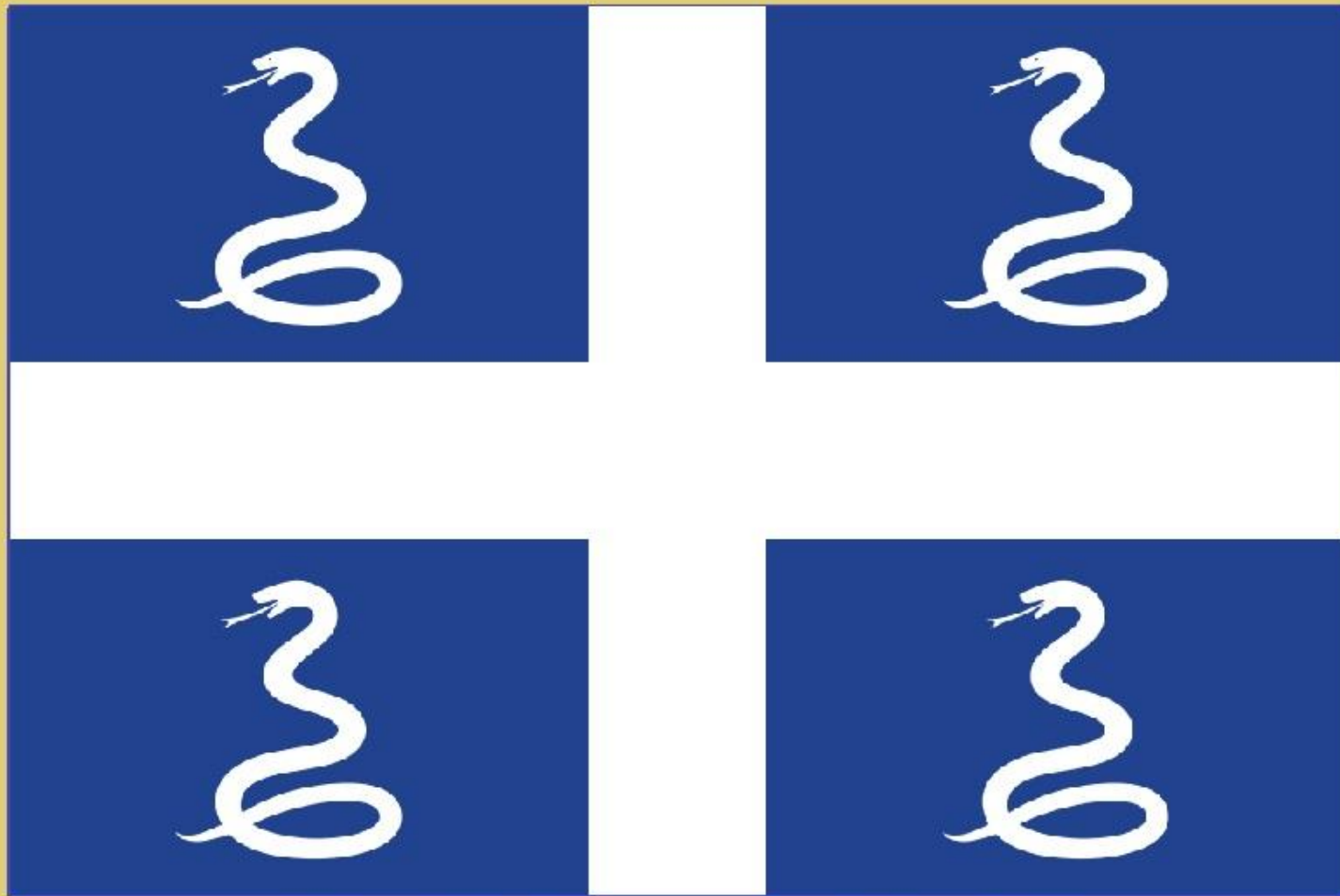
ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ
ΜΕ ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σημαία του Πάρνου - ΕΣΘΟΝΙΑ

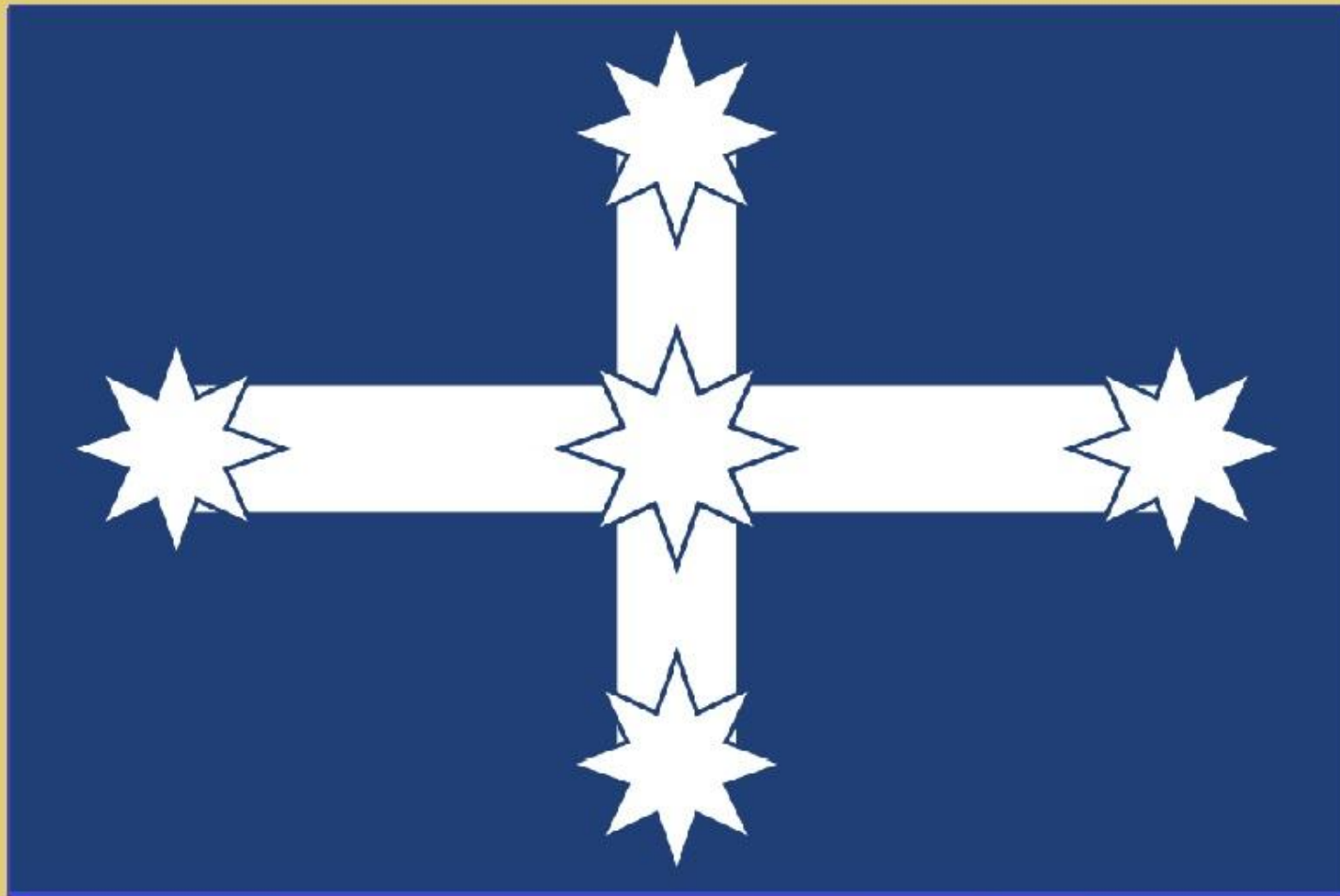
ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ
ΜΕ ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σημαία του Τορίνο - βόρεια ΙΤΑΛΙΑ

ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ
ΜΕ ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ανεπίσημη Σημαία της Μαρτινίκας -Γαλλική Καραϊβική

ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ
ΜΕ ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Σημαία της εξέγερσης της Γιουρίκα
(στην Βικτόρια της Αυστραλίας)

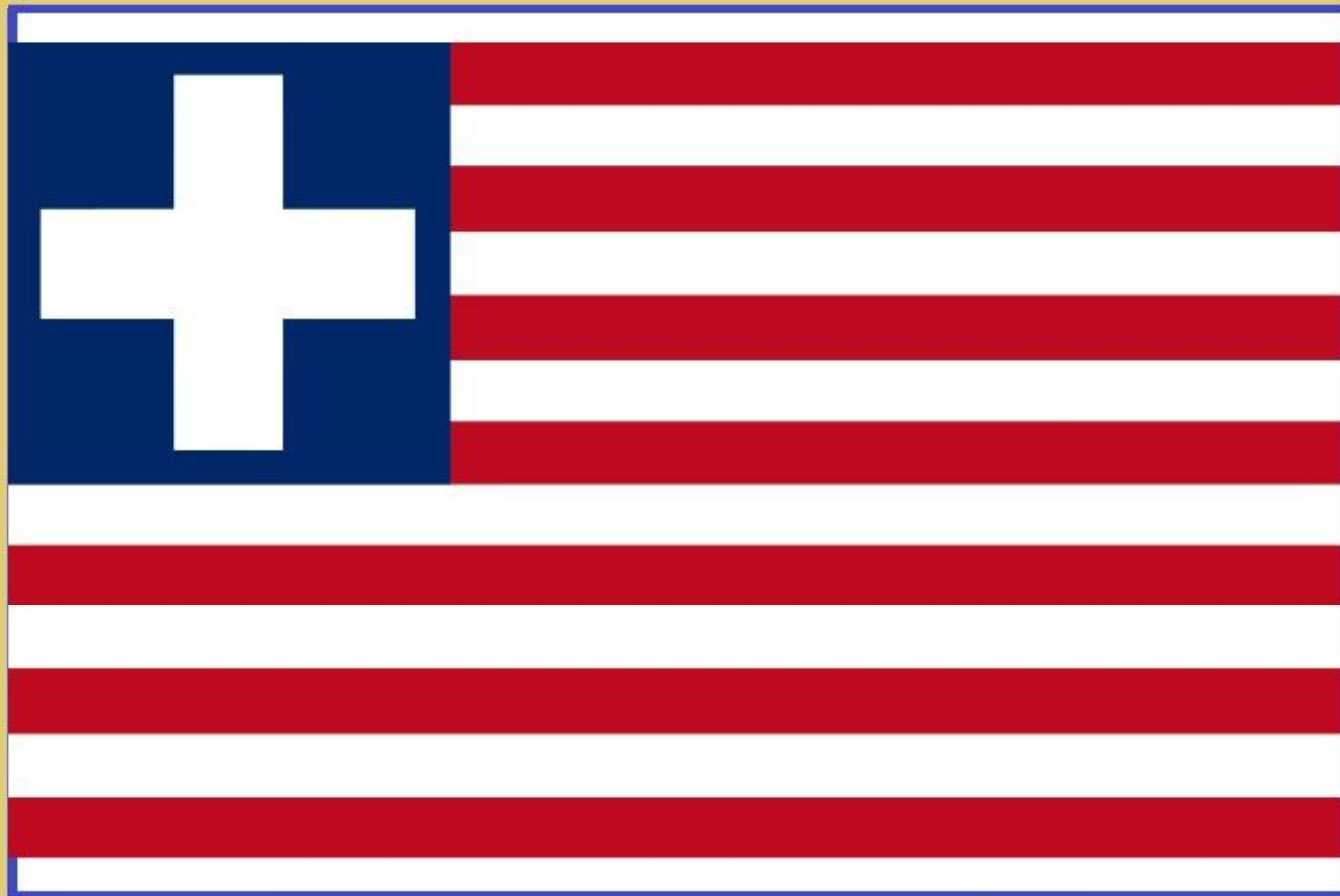
ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ
ΜΕ ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σημαία της Ιντιανάπολις -πολιτεία ΙΝΤΙΑΝΑ- Η.Π.Α.

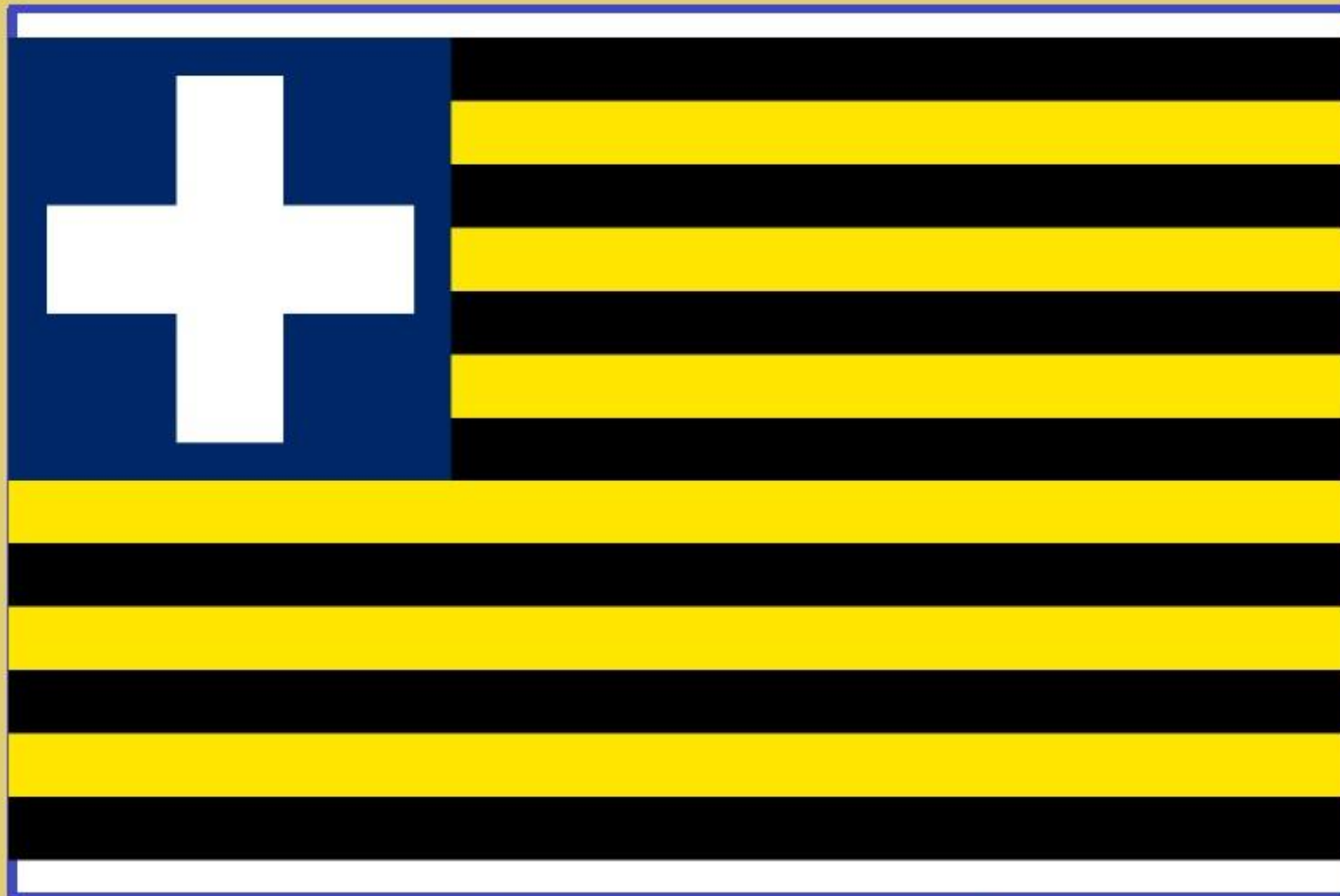
ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ
ΜΕ ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σημαία της Μασατλάν -πολιτεία Σιναλόας- ΜΕΞΙΚΟ

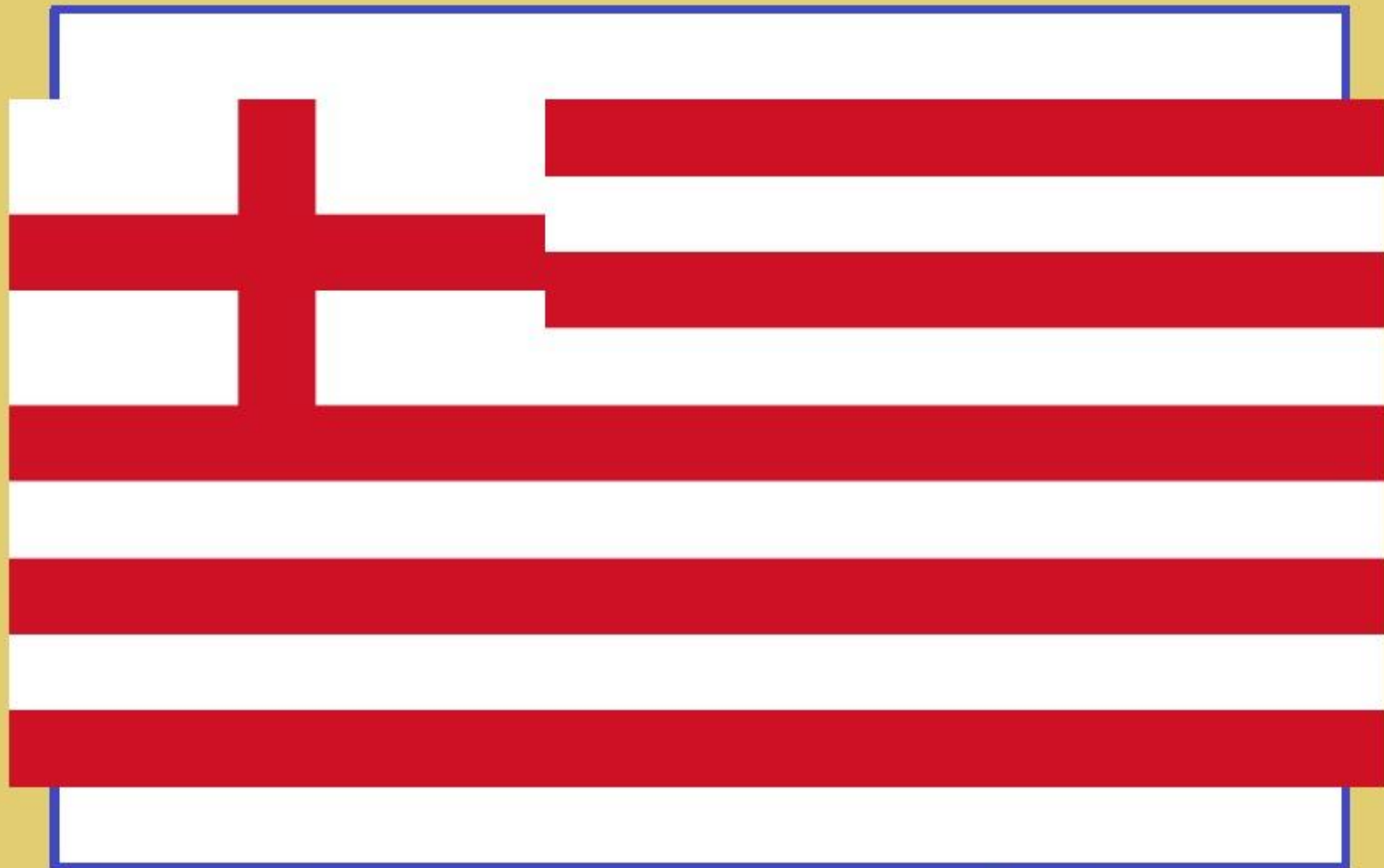
ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ
ΜΕ ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σημαία της Λιβερίας (1827 – 1847)- Δυτική Αφρική

**ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ
ΜΕ ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**Σημαία της Δημοκρατίας του Μέριλαντ
(αφρικανικό κράτος, 1854 - 1857)**

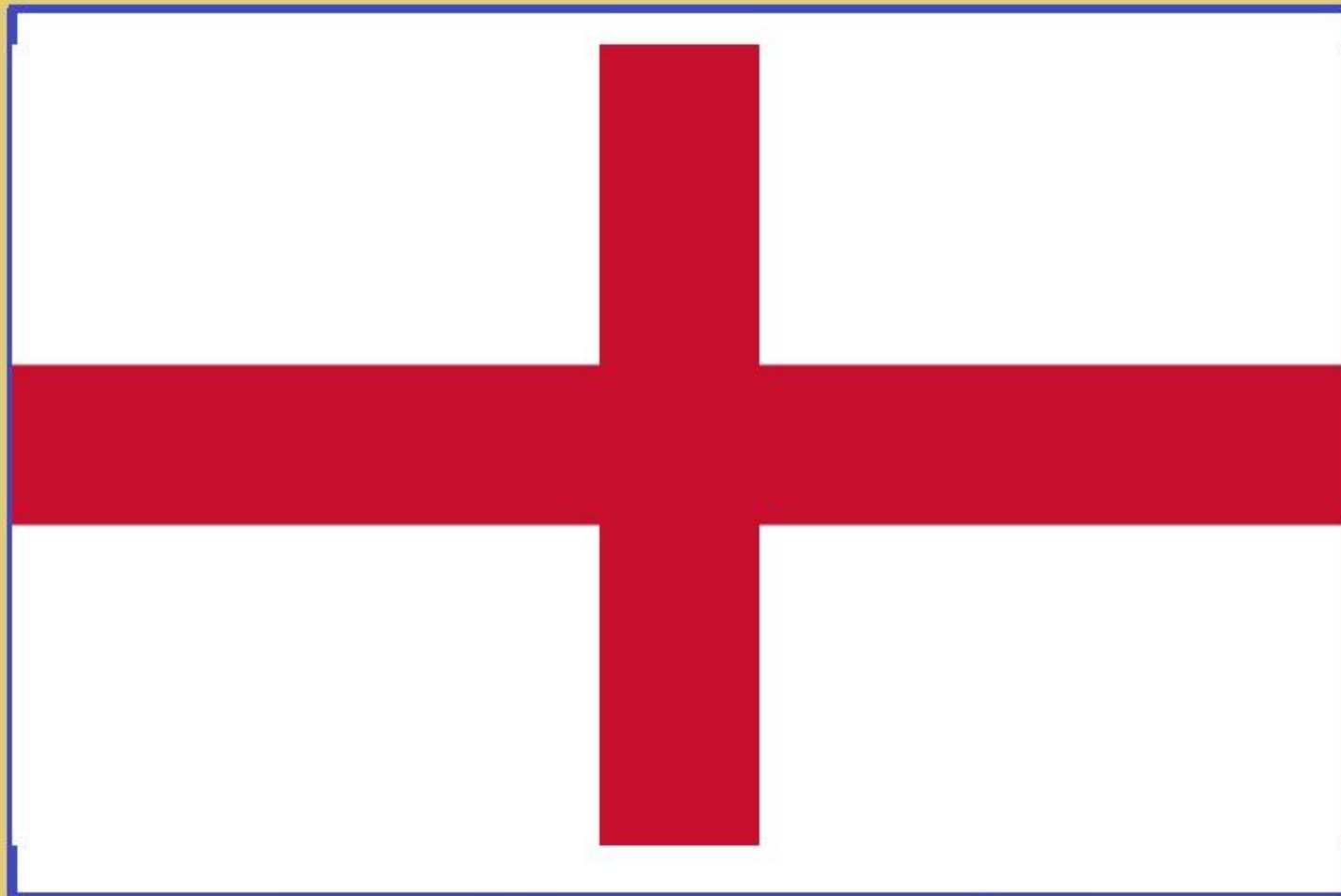
ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ
ΜΕ ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σημαία της Εταιρείας των Ανατολικών Ινδιών (1600 – 1707)
πιθανή επιρροή για την δημιουργία της ελληνικής σημαίας

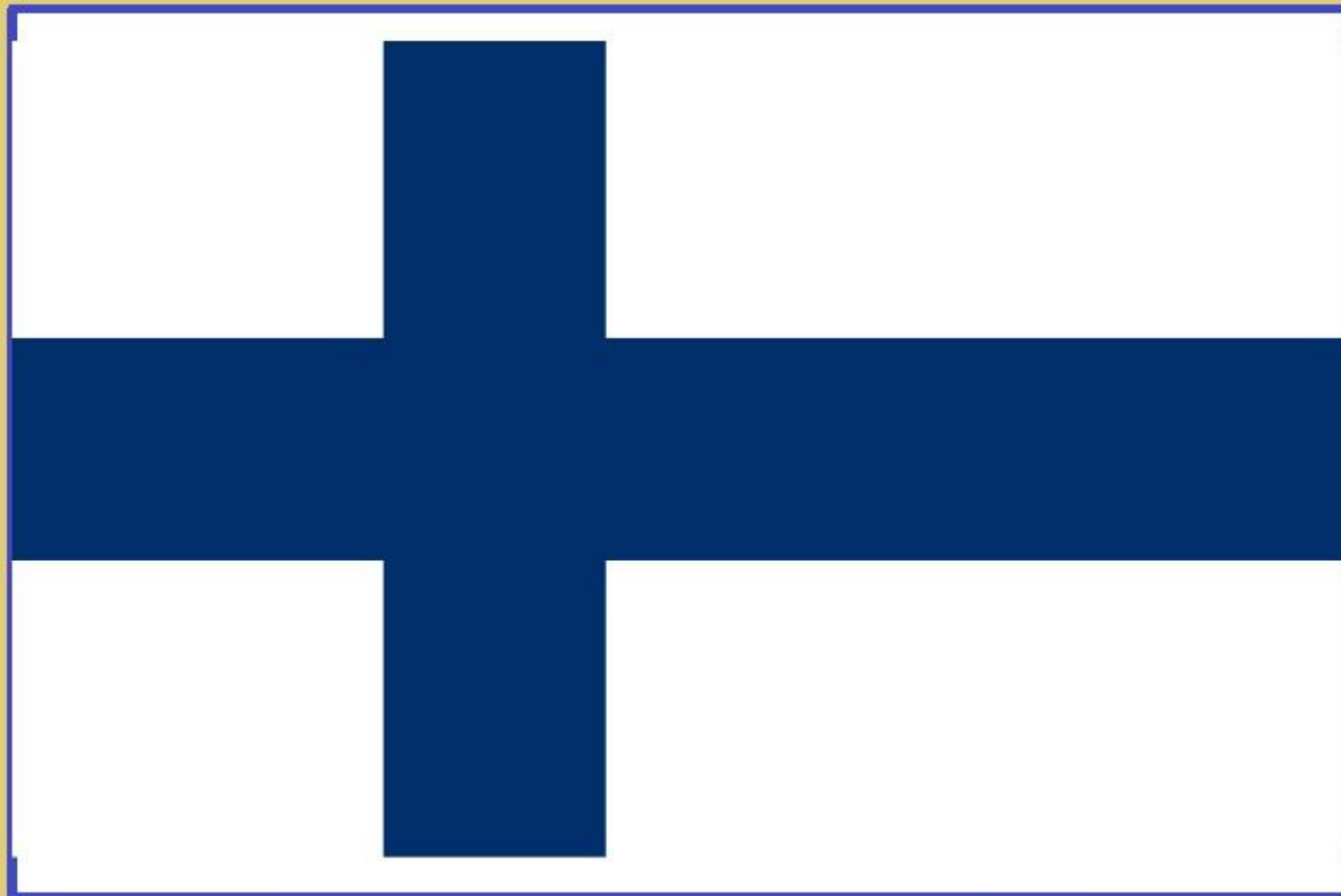
ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ
ΜΕ ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σημαία της Ουρουγουάης -Νότια Αμερική (λατινική)

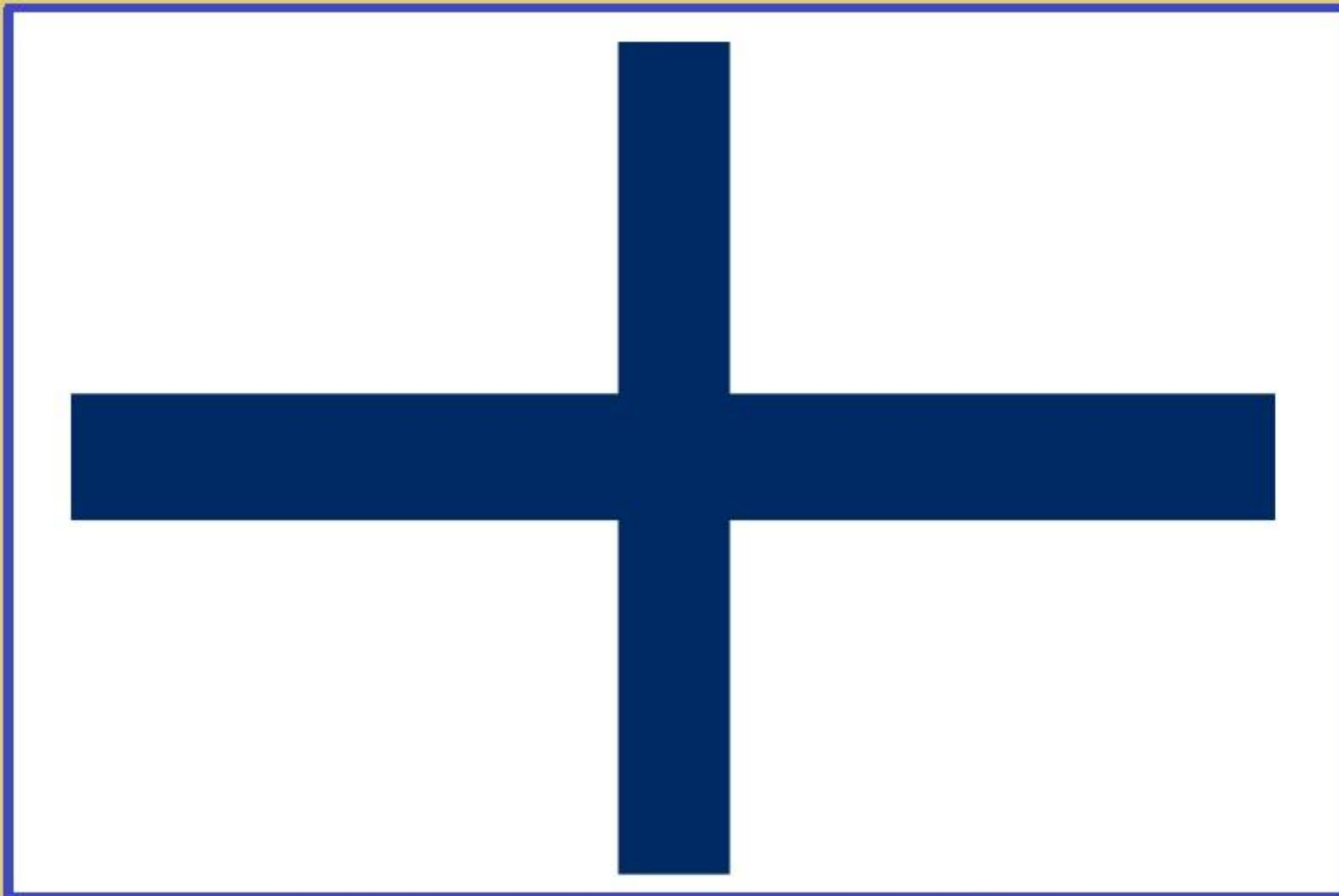
ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ
ΜΕ ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σημαία της Αγγλίας (γνωστή ως σημαία Αγ. Γεωργίου)

ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ
ΜΕ ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σημαία της Φινλανδίας -Σκανδιναβική Βόρεια Ευρώπη

ΣΗΜΑΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΑΦΕΙΣ

ΜΕ ΤΗΝ 1η ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

**Σημαία του Αγίου Γεωργίου, προσωρινή σημαία του
φινλανδικού εμπορικού ναυτικού της περιόδου του
Κριμαϊκού Πολέμου (1853–56)**

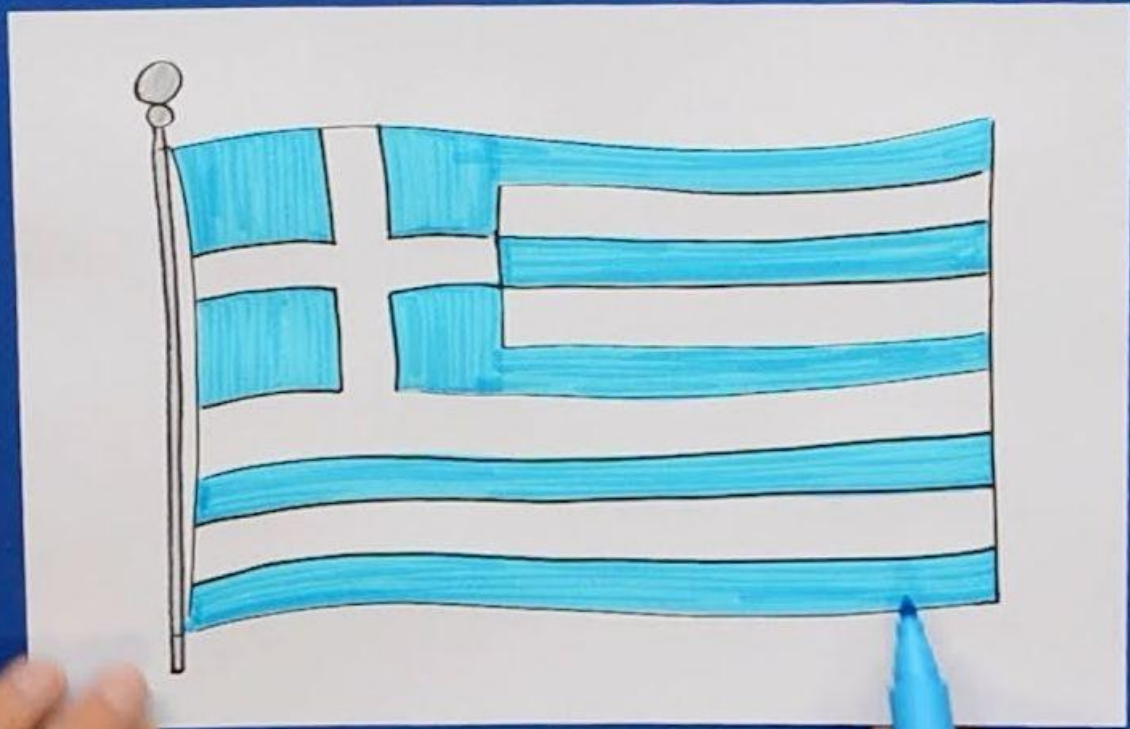

Η ΣΗΜΑΙΑ ΣΕ
ΕΡΓΑ ΤΕΧΝΗΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

▶ ΤΩΡΑ
ΜΑΖΙ ◀

ΤΟ «ΤΩΡΑ ΜΑΖΙ» ΣΤΗ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΠΟΥ ΦΤΙΑΧΝΕΙ ΕΔΩ ΚΑΙ ΕΝΑΝ ΑΙΩΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΣΗΜΑΙΕΣ. ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ ΤΗΣ

Η επιλογή των χρωμάτων της ελληνικής σημαίας, συμβολίζει το γαλάζιο της θάλασσας και το λευκό των κυμάτων.

Η πιο διαδεδομένη θεωρία για το πλήθος των λωρίδων, είναι ότι γαλάζιες συμβολίζουν τις συλλαβές της λέξης «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» και οι άσπρες «'Η ΘΑΝΑΤΟΣ».

Ε

Η,

ΛΕΥ

ΘΑ

ΘΕ

ΝΑ

ΡΙ

ΤΟΣ

Α

Συμπέρασμα

Περισσότερο από ένα εθνικό σύμβολο, η Ελληνική Σημαία ενσαρκώνει την ιστορία, τις θυσίες και την ταυτότητα των Ελλήνων. Κάθε της κυματισμός μας θυμίζει την ελευθερία και τις αξίες που διαμόρφωσαν το έθνος μας.

ΤΕΛΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ

ΚΑΛΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ